

მთობა

პირი 40 პაპი.

გაზეთი ღირს: 1 თეთი 9 მანეთი ცალკე ნომერი ყველგან 40 კაპ. განცხადების ფასი, როგორც პირველ გვერდზე, ისე მეორეზე, პეტრის სტრიქონი-1 მან. სამკლავიანი განცხადება 15 მან. საჩუქარი განცხადება უნდა მოტანიდეს იქნას არა უგვიანეს დღის 12 ს. ხელმოწერილი წერილები არ იმე- დება. დღებზედვე საგზიფთო მისალის, რედაქ- ცია არ იხილავს, ავტორებს უნდა ეგრე დაუბ- რუნეს და ამის შესახებ არც მიწერ-მოწერაჲ ისარგებლოს.

ზელის მიწერილები უნდა მოხდეს, თუ სია უნდა გამოგზავნოს, რედაქციაში პირადად მოლოპარაბა შეი- ძლება 10-12 საათამდე, რედაქციისა და კან- ტარის ადრესი: თბილისი, გოლოვინის პარს- ჰეტვი № 13. Тифлиса, Головинский про- спекта № 12).

საქართველო 16-62.

№ 161

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის აკრძალული

№ 161

ღრმათ დამწერბულნი დედა მარიამ, მამა ნესტორ და ალექსანდრა (ხა- ბატა), ძმები ნიკო, პეტრე მამულაიშვილები, ბებები მატა მიქელაძის ასული მამულაიშვილისა და პინე ცხომელიძისა, დედები პელაგია ცხო- მელიძე და პ. სტი ურუშაძისა, ბიძები გიორგი, კონსტანტინე, ნიკო, ივანე და პროკოფი ცხომელიძეები აუწყებენ ნაცნობთ და ნათესავთ, რომ 23 ივ- ლის (ახალი სტილით) ორი დღის ავითმყოფობის შემდეგ, სოფ. დედაბუში (გურიაში) გარდაიცვალა მათი უსაყვარლესი ცქრილა გოგონა

ნიკო (ნიკო) ნესტორის ასული გაგუაიშვილი (1-1)

მწუხარებით გულმოკლულნი მწუხარე ვერაქი, ძმა კოლია, დი მელანია, შვილები ასმათი და თინა დღღომეები აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ ხანმოკლე (ძირე) ავადმყოფობის შემდეგ გარდაცვალებას

იკაპლი (ნიკო) ათასასას კოლონიასი (2-1)

გამოსვენების დღე დანიშნულია პარაკლეს, 2 აგვისტოს, დღის 2 საათზე, ნიკოლოზის ქუჩა, № 84. დასაფლავება მოხდება იმავე დღეს წმინდა ნინოს სასაფლაოზე პანაშვიდი იქნება გადახდილი ყოველ დღეს 7 ს.

პროკავანდისტების საყურადღებო (2-1)

თბილისის აღმასრულებელ კომიტეტთან არსებული სასოფლო კომისია სთხოვს ყველა სოფელს დაგზავნოს და აგრეთვე ადგილობრივ საპროკავანდო დანიშნულ ანაბაგებს გვაცნობონ თავიონ სწორი მისამართი, რათა საშუალებად მოგვეყვას მი- ვაწოდოთ უფრო-გაზეთები და სხვა საჭირო ლიტერატურა. ამასთანვე გვაცნო- ბონ, რომელი გაზეთი რადენი ცალია საკირო.

ქუთაისის ქალაქის გაგზავნა (3-2)

ამით აცხადებს, რომ 1 აგვისტოდან თავიფულდება ქალაქის მეორე ავითაქის გამგის ადგილი. თხოვნების შემოტანა შეიძლება ქალაქის გამგებთან 10 აგვისტომდე. არჩეული პირი უნდა შეუდგეს თავის მოვალეობის ასრულებას 15 აგვისტოდან. პირობები: ჯამბაგირი 450 მ. თვიურად; ბინის ქირა 500 მ. წელიწადში.

საქართველოს ბრძოლა (2-1)

საქართველოს დემოკრატიის ბრძოლა მტრის წინააღმდეგ და ყველა მის თვითიულ ნაბიჯს მიჩრევნობა, აგება ვასაქობი- კებელი და დასაძრახი რაიმე ვიპოვნოთ. მის წინააღმდეგ ვინც უნდა იბრძოდეს, ყველას ხელს აფარებენ.

საქართველოს ბრძოლა (2-1)

ამ უკანასკნელ დროს ჩვენს დემოკრა- ტიის სასტიკი ომი ჰქონდა გარედან შე- მოსული და შიგნიდან ამხედრებულ ბო- ლშევიკების ბრძოლებთან მებრძოლ ენერგია ამ ბრძოლაზე იხარჯებოდა.

საქართველოს ბრძოლა (2-1)

ყველა მოკვთავ და გულშემბეჭდვარი დემოკრატიის ამ მძარცველთა შეგონე- ვისაგან განთავისუფლებას დახმარე- ბოდა. ჩვენ კი ნაცვლად ამისა ვიკრებთ წინააღმდეგ. „ტრულოვოე ზნაშია“-ს ისერები და რუსულ „სოც-დემ“-ს გაბე- ტული ამხანაგები ჩვენვე ადვილად აღ- და რაც კი შეეძლო, ამ ბრძოლაში ჩვენი სახელის გატეხას შეეცადენ.

საქართველოს ბრძოლა (2-1)

ზოგნი იქამდისაც მივიდნენ, რომ ამ ამბოხებაში ბალშევიკების მონაწილეო- ბას უარყოფდნენ.

ღების ლალა, თორემ პროვოკატო- რულს ვწოდებ მის გამოსვლასო. ჩვენ მოგახსენებთ ბ. თუმანოვი, რომ თქვენთან სიხარულით მოვიდით იმ დროს, როცა უტყობლები ჩვენს შინაურ საქმეებში ჩაერვიდნენ, და ამ სიხარულს ჩვენ ვწუოდებთ მოლოცვური. ამივე დროს მოგახსენებთ, რომ მთავრობა იმე- დებულა უტყობიდან მოიწვიოს მცოდ- ნე პირები, რადგან აქეთები ჩვენ არა გვყავს. პირდაპირ შეგვიხიბეთ: ჩვენებუ- რი ნახევრით ვეღური თავადები ხომ ვერ მოუვლიან სახელმწიფოს თქო.

პრესა (2-1)

„გოზროვნიე“ შემთხვევას არ უშ- ვებს, რომ ერთი კეთილშობილი არსე- ბის მსგავსად, არ დასწიხლოს ესა თუ ის საზოგადოებრივი ორგანიზაცია.

მთავრობამ გამოაცხადა თავისუფალი ვაჭრობა პურზე და ამ განკარგულებას, როგორც ლოლკური დასვენა, სასურსა- თო კომიტეტების გაშუქება მოყვია. „გო- ზროვნიე“ კი სასურსათო კომიტე- ტების აბარებულ პურის გაძვირებას მის ავიწყდება, რომ სასურსათო კომიტეტ- ბის დაარსებამდე რევოლუციის დასა- წესისამდე ქალაქს თხოვერტ ვავონმდი პური მოსდიდა დღემ, მაგრამ რაღაც მინჯენებით, პური მიანც არ იყო სა- ყოფათ. რევოლუციონერმა ორგანიზა- ციებმა კი შესძლეს პურის სამართლიანი განაწილება, თუმცა დღემ ხუთი ექვსი ვეგონი მოსდიდა თბილისი.

„გოზროვნიე“ მიანც კანდიდება, თავის კლიენტების ადგილზე ზომავს ცეკ- ვებს. ის აღნიშნავს, რომ ხმები დადის მთავრობა სპეკულაციის წინააღმდეგ მებრძოლ რუსში ყოფილ სასურსათო კომიტეტების მოსამსახურების მიღებას აბარებდა და შენიშნავს:

„ეს იმას ემსახურებოდა, რომ სპე- კულანტების წინააღმდეგ ბრძოლა თვით სპეკულანტების მიადლოთა“. „გოზროვნიე“ ფურქოსს, რომ ქართლიდან გამოქცეული თავადე- ბი ყველაზე უკეთ შესძლებენ სასურსათო საქმის მოგვარებას.

საქართველოს ბრძოლა (2-1)

დღეს კავკავში გაიხსნება მოლაპარა- კება საქართველოს რესპუბლიკის და თერგის ოლქის მთავრობათა წარმომად- გენებლის ურთიერთ შორის მებრძოლ დამოკიდებულების დასამყარებლად. ჩვე- ნი დღეგავცის თავგჯღმარა შეზავან საქმეთა მინისტრის ამხანაგი გერ. მხა- რაძე.

საქართველოს ბრძოლა (2-1)

სასურსათო კომიტეტი უკვე შეუდგა ონიდან სიმინდის გადმოზიდვის საქმეს. გაგზავნილი და ყოველ დღე იგზავნება მრავალი ურემბი. უფრო სიმინდი ქუ- თაისში იტირება არა უმეტეს 40 მინე- თისა. სიმინდი აგზავნება ტყუპიანი და საჩხერით. ხონში სიმინდის ფასი ძალზე დაეცა.

მარტვილის რაიონი (სამეგრელო). (2-1)

როგორც ჩამოსული ამხანაგმა გვიამ- ბო მარტვილის რაიონში ავგაკობას ფართო ხასიათი შეუღა. დიარეშობს გე- აუთობრები ერთი ბრბო ავგაკობის ცნობილ ყაჩაღი ალექსანდრე ხაიშიას მეთაურობით. ეს ბრბო ამას წინათ თავს დასხმია ს. სალხინოს და გაუფარცვას, შემდეგ და ჩაქოვანს კინჩხის საზოგა- დოებაში, საბალახო მთა ასხიდან მათ ჩამოურგვით სხენები, რომლებზედაც თავისუფლად დანავადობენ და თავ- გარს სცემენ მიდამოს. ამ ბრბოს, რო- გორც ჩანს, ჯერ კიდევ არ აუხდია ბალშევიკური ნღობი, და ალექსანდრე ხაიშიაც მიბძაძეს რა ალექსანდრე გე- არჯორის მაგალითებს, სოციალისტურ ანძინის მობილწუკიას ახდენ, რისთვის- საც მოწოდებაც გამოუშვია კინჩხის სა- ზოგადოებას (მარტვილის რაიონი) მცხოვ- რებთაღმი. ადგილობრივი მლოციონე- რები და სენაქიდან და ბონიდან გაგა- ზავნილი დამარჯ რაზმები წასულან ავგაკობის ასალაგმავთა კინჩხის საზო- გადოებაში, სადაც ბრბოა გამაგებულნი. შედეგები ჯერ არ ვიცით. ს. ბუმბუას ხ: დთან ბრბო გამაგებულა და სოლო აუტებია მთავრობის რაზმებისთვის.

ოთხი წლის შავადი- სტრანსიონალი (1914 წ.—19 ივლ. 1 აგვისტოდან 1918 წ.)

ოთხი წელიწადია დღეს. რაც საერ- თაშორისო უბედურება, ხოცვა ქუტუბა განაღებულა. რღუპება მილიონებით ადა- მანები, ნადგურდება შექმნილი კულტუ-

რა, ქონება, სიმდიდრე კაცობრიობა: სა- თობი წლას უნან სოციალისტური ინ- ტერნაციონალი, რომელიც იღვა ამაყ- სიმამრეთ, დარაჯათ, სფარველ-საერ- თაშორისო შვილობიანობისა, დაიბ- სებრა, დაიშალა. გვეგონა ომი ინტერნა- ციონალური ძალის მეოხებით შეუძლებე- ლი იყო, საუბედროთი ჩვენდა მისწრა- ვება ძველის თუ ახალის კაპიტალისტურ ქვეყნების იმპერიალისტურ განვიტრე- ბისა უფრო ძლიერი გამოდგა, ვიდრე ინტერნაციონალი მუშათა კლასისა და შეუკავებლად ჩაითრია ხალხს სამკვედრო სასიცოცხლო შეტაკებაში, ომში.

და იმ ომი გაჩაღდა და ჩქარა სიამაყე ინტერნაციონალისა ნამსუღრევბად გა- დაიქცა. იმჟღეროს, როდესაც ქ. ვენაში უნდა შეკრებოდა სერთაშორისო სო- ციალისტური კონგრესი, რომ ამით უფ- ვო მქედროთ შეეკავებოდა ერთი-მე- ორესთან პრულტარიატა ყველა ქვეყნის- სი, რომ უფრო მაგრათ ყველაფერში ნათ ისინი ერთი ბრბოთ, ერთი ნებთ, ამ დროს სხვადასხვა ქვეყნის პროლე- ტარიატისთვის უკვე იყო გათხრილი გადაუალა თხრლები, სანგრები და აი- მარათა კულტურა შეტაკებას და ნიაღვრა ყუმბარებისაგან.

გრიკაისებრმა სიმბოლოებმა, ბრა- ლინობამ მოიცვა უსიტყუო დღეამიწა. მან გახატა, ჩაითრია და შეტაკა ერთი-მეორეს გუშინდელი ძმები, სულთ და კლასობრივი ბრძოლით ერთი და ამ დროს სუსტი გამოდგა სერთაშო- რისო უღრეს შრომის ანძინის რაზმში შორის კავშირი. თითოობოლა მე- ბრძოლია ხმა, რომლებიც დარჩენ ერთ- გული ინტერნაციონალურ დროშისა, და- იკარგა. დაიფრა შეუწყვეტლ იარა- გის ქება-ქუბოში და „ზარბაზნისებურ“ მხით შოვინისტურ ყიენში.

მარა თვით იგივე აღვირახსნილ ომის სტიქიურმა ძაგებმა, რომლებიც დაამ- სხვიეს საერთაშორისო მუშათა ამხანა- გობა, დაიწყო დღეს ცოტათი გაფანტვა სისხლიანი ნისლისა, რომელიც ერთობ დიდებდა ამხანაგებს ხალხის თვლებში.

დღეს ყველასათვის აშკარა ხდება— ომი მოაქვს და მოიტანს ხალხისათვის მხოლოდ სიკვდილად და დანგრევა, მხო- დოდ მწუხარება და დამსხრევვა! სად გაქვრა მაღალი მიზანი ომისა— ბრძოლა მშვიდობიანობისათვის, ბრძო- ლა წმინდა სერთაშორისო ხელშეკრუ- ლობისათვის, უფლებისა და განთავი- სუფლებისათვის გათეილ პატარა ერთა.

გამცემლური დარღვევა ხელშეკრულე- ბისა, დამორჩილება და გაკაციერება, გათეილა პატარა ხალხისა, განადგურე- ბა მრავალ სასურუნთა ცივილიზაციის ნაყოფისა, განადგურება კულტურულ ცენტრებისა, დასახინება და სიკვალ- ბა—ი რა მოუტანა ომი ხალხს.

არა, ტყველთა კი არ უნდაღებო ეს ომი ყველა ქვეყნის იმპერიალისტებს, რომელნიც მისწრაფოდნენ უშუალო სიმ- დიდობის შესაძენათი ძამობირობის გზით, სხვისი მიწა-წყლის, სხვისი სიმ- დიდობის დატაცებით, წარომიგებთ. ნე- ლა, მარა მიანც მიდიდა წინ ნელის ნაბიჯით ამ ორი წლების წინათ დაწყე- ბლი გამოფხიზლება უმოწყალო ცხოვერ- ბის მიერ ლახვარ ჩაცემულ ხალხისა; მარ- სა მამუშებროთ პროლეტარიატის საქმე არ იყო მაგარ ნიადაგზე დასველები, წერილი ძაგები საერთაშორისო გაერ- თიანებისა, რომელიც დიდის შრომით იმბეზობდა, მებრძოლ ქვეყნებ შორის ნე- ტრალურ ქვეყნების სოციალისტურ პარტიების მიერ, განსაკუთრებით ციმერ- ვალდში და კინტლში მოხდარ კონგრეს- ისი. მართლაც სისხლისმდინარე აღინდა მებრძოლ ხალხთა შორის. თითქოს გა- ყვლფულბმა მოხახეს საერთო ენა გამ- ყვლფედებთან თავის საკუთარ ქვეყნა- შო, თითქოს მიიღო დაკარგა საერთო ენა, მიზანი ერთი მეორეს მოწინააღმდე- გე ქვეყნების პროლეტარიატისა.

მხოლოდ რუსეთის რევოლუციამ მო- უტანა ნაწამებლ ხალხს მხობიარული ამბა- ეთ თავდაღრესა. ყველა ქვეყნებისა- თვის დასქება რუსეთის რევოლუციამ მოწოდებელი ხმა—ბრძოლა სამართლი- ანს—საერთა- ზვისა დემოკრატიულ სა- ვფეხებზე. მაგრამ რუსეთის რევოლუ- ციონერმა ხმამ, რომელიც პირველია მთელს ოცობროში, სხვადასხვა ქვეყნის პროლეტარიატ შორის ვერ შექმნა შესა- ფერი გამოძახალი. ვერ გასცეს შესაფერი

პასუხი რუსეთის პროლეტარიატის 14 მარტის ლოზუნგს: ზოგი უანეგსო, უფო- ტრიბუტული წერილ ერთა თვითგამორკე- ვის-ნადაგზე. ვერც ვწლის ომის შემდეგ მოკრიბა ძალა დაუშუალო ინტერნაციო- ნალიზმა, კვლავ მუშუტული ელმოინდა იმპერიალისტების მიერ, აი ამ სასუსტის გამოაშვარავების დღედან იქნება რუსე- თის რევოლუციის ჩარხის უფლბა ტრაი- ალი, აი ამ დღედან იწყება განადგურება რუსეთის თავისუფლების, რევოლუციის. დღეს თობი წელი შესრულდა, რაც სა- ერთაშორისო ომი კვლავ განავრძობს ხოცვა-ქუტუბას ადამიანებისა, მხოლოდ ერთის გამოკლებით, უკვე მონათ ქვესე- ლი რუსეთი არ ურეგია აშკარა ამ ომ- ში, ბრძოლაში. დამონებულბმა თათი- სი ოჯახში დაიწყეს ომი, ხოცვა ქუტუბა, განადგურება იმისა, რაც კი ენადათ.

დღე! არსიდან ისმის ხმა ომის შეწყ- ვებებსა, არსიდან ისმის ხმა რუსეთის რევოლუციონერის 14 მარტისებური მო- წოდებისა. ომის წყვედადში ჩაინტაცეკე- ვილიყერი, კვლავ დღემიდა და ამ დღე- მილშევე იღვრება სისხლი უმწიკო ადა- ნიანებისა. დღეს ყველასათვის აშკარა უნდა იყოს ის, რომ მხოლოდ მუშათა ინტერნაციონალის აღდგენით, ნაწადარი საერთაშორისო ბრძოლით ზავისათვის, მხოლოდ ერთიანი ბრძოლით ყველ ქვეყნის იმპერიალისტურ მთავრობის წა- ნაადმდეგ იმ მიზნით, რომ შეაჩერონ მტაცებლური სურვილები და უარყონ დაპყრობითი განზრახვები. მხოლოდ ამას შეუძლია დაჩაქვროს ომის შეწყვეტა. მაგრამ როდენ იქნება, რომ აღმასლბეს ხმას საერთაშორისო პროლეტარიატი უკვე მუშუტე წელიწადი იწყება, კვლავ ომი, განადგურება, ინტერნაციონალის აღდგენა, მოძმეთა მუშების უსოლო- რობა, ვინ იქნება, რომელი ქვეყ- ნის პროლეტარიატი ამოიღებს გაბე- დულ ხმას რუსეთის პროლეტარიატის შენდევ ომის შეწყვეტასა და ინტერნა- ციონალის აღდგენისათვის ომის მუშუტე წლის პროცესში? აი კითხვა ჩვენი და ალბათ ყველა ქვეყნის პროლეტარიატის ნატურა და სურვილი, თუ ვინ იქნება, რომელი ქვეყნის პროლეტარიატს ხვდე- რა წილათ მუშათა ინტერნაციონალის აღდგენა, ომის შეწყვეტა? თუ კვლავ ოთხი წლისებრათ ჩატარებულა ყველა- ფერი და კვლავ თოდეს, ზარბაზნის გუ- გუნთი კაცობრიობის და კულტურას გა- ნადგურებით გათეილს ეს მუშუტე წელი- წადიც?

ჩვენ გვწამს, რომ ბოლოს და ბოლოს მუშათა კლასის მოღვაწე ხმა შეაჩერებს ომს, მაგრამ ნუ თუ კ დევ წლები უნდა ვუცადოთ ამ ძალის გამოსვლას? აკ. პლებეიშვილი.

საქართველოს პროკონალი სტაქო (30 ივლისის ხსენება)

თავგედომიარობს ექვ. თაყაიშვილი. მდივანი აქვეყნებს მიიღო რუსე კანონ- პროექტებისა, რომლებიც საბჭოთა გა- დასცა სათანადო კომ სურეში. საბჭოთა ან- ტრაკებს წინა სხდოვაზე მიღებულ კან- ტონპროექტებს საერდაქციო შესწორე- ბებით.

ალ. ლომთაიძე აკეთებს მოხსენებას არსებულ მფინებს რა მების შტატების გადღიდების შესახებ და ამბობს, რომ ჩვენი რესპუბლიკის საერთო მდგ მარე- ობა მოითხოვს გადღიდებულ ქნას მფი- ნის რაზმის რიცხვ როგორც თბილისის, ისე ქუთაისის გუბერნიებში 600 კა- ციდან 1500 კაცამდე, ხოლო სოხუმის ოლქში 300—400 მდე.

რ. გაბაშვილი. არსებობს სახალხო გავრცედა, რევოლუციური ჯარი, საგან- გებო მფინები რაზმის არსებობა უაზ- რობა, ვინაიდან ის არავითარ საგან- გებო საქმეს არ აკეთებდა. საქართველო- სიკია და რევოლუციური ჯარი შეექ- მნათ და ს: განგებო რაზმებს სულ დაე- ნებოთ თვი.

ალ. ლომთაიძე: სახ. ლხო გვარდიის მუღივი იარაღში ჯდომა არ შეუძლია. ხოლო საქმია რევოლუციური ჯარი არა გვყავს, იწარბა კი მფინებრობს, ეს ფაქ- ტი გაბაშვილმაც ამიანა, მაგრამ გათო- სავალი გზა ვერ გვიჩვენა. ვინ უნდა ებრძოლოს ამ მწარქმას, თუ არა საგან- გებო რაზმებმა? (გაბაშვილი: რევოლი- ათულმა ჯარმა) სინამ რევოლუციური

სამე. იწყება ლაპარაკი. ლაპარაკობენ მოხუცები.

სიტყვა I. ჩვენ დავგარწმუნეს თავიდანსაბურთაში და იწყება გვიანდელი, მოსიყვარულეობა და მიწვევა გვიანდელს. ნაყოფის კადაღები მიჰქვამდა ძველ პირობებში გვეგონებოდა.

სიტყვა II. ავიწყებს, იარაღს აყარა და შეშინებდა ბატონ-ყმობა შეშინებდა. ყმობა დაგვან-წილებდა და დაგვავსებდა. ბრევიტაჟი, რომელიც მოკლეს, მას ქონდა ამის ქალაქი, რომ რომელიც ჩვენ დაგვიყვარდა რამოდენიმე გუნები მისი სახუჭარო ვიწროობით.

სიტყვა III. რუსეთის უფლებები ჩვენმა მთავრობამ. ზღუდის დაკრება ეს მოხდა იმით, რომ რუსეთში თავისუფლებები გაიზარდა, ეს არ უნდა ჩვენს მთავრობას. გამოეყო და ჩვენ გვიმოხმობდა.

სიტყვა IV. მოსულდება და ჯარისკაცები ავიწყებს, რომ თათრებთან იმით იმით მოსწონი მთავრობა, რომ გუნები უნდა წავიყვანეთ, თათრები კი მთავრობასთან შეთანხმებით დაგვიტოვედნენ ბურჟუაზი და თავად აზნაურობა გამოვდივართ.

სიტყვა V. ჩვენ გადავწყვიტეთ ბატონ ყმობის სიკვდილი გვიჩვენებდა. და მათ ვიყავით ცოლ-შვილი და გვიტოვებდა. გვიტოვებდა აგრეთვე თათრებს გარდა გვიჩვენებდა მოსვენების ჩვენთვის.

გზავის სიტყვები ბერი იყო, გამოირკვა, რომ დიდი მუშაობა ქონებდა ბნელ ძალეს და „მალსივები“. ზოგიერთი სიტყვებიც ისიც მისწავლა, რომ ნიკოლოზის გამეფებულად უნდა დაეგონებინა, განსაკუთრებით ოსის შიშისგან. მისთვის ხალხი ზოგან არც კი აღებულია შექმნილი პირობების გამო. არ იციან სკვნი აქანა-განმარტება მომხდარ მოგვლენებზე.

შეტიბეგების შემდეგ მ. ჯიბლაძემ ვრცელად ვაძინა ჩვენი მიზანი. შეშინებდა ილაპარაკა ან. ზ. გურულის, კრება, რომელიც დაფორტირებული გიხსნა სრულიად.

გაითიცვალა. ითქვა განსაკუთრებით, უკეთესი, სინდელით მოკლე ხალხში სინდელით უკეთესი პირობების ხმა გაიხსნა თოვლიან ბარბანტის გრაილს შემდეგ. გზა და გზა სიტყვები იწყებდა მთრებში სიხარულს; მოწონებდა, ტირილს, ცრემლებს და ვიწრობას.

მომხდა გადარტყაობა. ვიციოთ მოგავრცულეს. ვამბობთ, მოგვეგონებოდა: იმ მიტინგის ამომავალი, მიიღეს რეზოლუციები: „შალაში მომხდარი მიტინგი არა გვიყვარს და ჩიხის საზოგადოებისა, ახსნა-განმარტების შემდეგ სრულ ნიშნებს უტახტებს საქართველო. რესპუბლიკის მთავრობას, ლეზბობას მის მიზნობას, ალუთ-ქვეს მხარის დაჭერას. მიტინგი ზიზღს და პროტესტს უტახტებს იმ პროვოკატორებს, რომლებიც შევიდნენ შიშისგან ხალხში“ და სხვა.

მართალია აგრეთვე დაეთანხმა სამხ.

სიტყვა. მ. მეგლიძის მოთხოვნისგან: 1) სასაქონლოების გავრცელება; 2) ნაპირული ნივთების დაბრუნების შესახებ; 3) იარაღის ჩაბარების და 4) მეთაურების გაცემის შესახებ. ყველა სოფლებში დიდ იქნა არჩეული საგანგებო კომისია. კრება საღამოს დაიწყო. დღის შალა სხვა გაწყობილებით, ახალ სულით და თუ წინა მტრული თვითობის განმარტებით დაგვიტოვებდა, შეშინებდა ხალხს გვიანდელი გვიანდელი. და ყველგან მოგვიხირობდა.

ეს კრება პირველი სიგნალი იყო, რომელსაც გამოიწვია ძირითადი ცვლილებები დაიწყო ახალ-გაზრდების გამოჩენა, იარაღის ჩაბარება, ახალი ამოძრავები.

დამიძღვრების ჩვენს გვარდის სადგომში რამოდენიმე ახალ-გაზრდები მოვიდა. მათ ბევრი რამ გადაუმჯობესებდა. ერთი მათგანი ახალ 19 წლის ჩვენს წინააღმდეგე უყოფელი ჩიხთან ბრძოლაში, რომელსაც გვიტოვებდა, ძალით წამყვანს და შეშინებდა თოვლმარტობისგან. მანვე გვიხიროვდა, თუ თქვენთან წამყვანნი, წამყვანნი, დღის 12 საათიდან მთელი დღე და ღამე სიწყნარო იყო.

22 ივლისი. დღისდამდე აქ იქ ყანებში მომუშავენი გამოიხდნენ. სოფლებში გადმოდიან ახალ გაზრდები, მოაქვთ იარაღები, ცნობები, მოდიან ცხობილურები. ერთგვარი ნორმალიური ცხოვრების ნიშნები გვიჩვენა. ვისთვისაც იარაღ წაუხრამდევია, თუ უიარაღო ახალ-გაზრდები სამხედრო შტაბში ცხადდებიან, ჩვენთან აქვთ.

12 საათზე პირვიდან მოვიდა დღევანდელი, რომელსაც მოიყვანა ორი დაქირებული ტყვე ჯარისკაცი და ერთი არა სამხედრო პირი, დღევანდელი შემდეგ განაცხადა: დანარჩენ 3 ტყვეს მამინი მოიყვანეთ, როცა ჩვენს ტყვეებს მოგვაცემთ. ისე კი ხალხი მორჩილებას აცხადებს. ყველაფერს აასრულებს, მხოლოდ ჩვენს მიწებს ნუ წაგვართმევთ. ხალხი დაჯერებულია, საკუთარ მიწებს ართმევს გლეხებს, ამით შეშინებულნი არიან ყველა, განმარტებული გვიქვს ნაციონლის ქალაქი, „სკლადილი ლისტები“ და ყველა საბუთები.

დღევანდელს ახსნა-განმარტება მიცეს და მოსახლეობის დამორჩილება, დარჩენილი ტყვეების ჩამოყვანა. საღამოს ხალხმა იწყა მოტანა ქალაქი გატაცებული ნივთებისა. მოდიან ყოველგვარი კუთხებიდან დაპყრობილ ადგილებში.

სოფლებში თვით გამოიღვიძა, ეძებენ თოვლებს, ნივთებს, ვადამალულ ახალ-გაზრდებს, ფიცს ახდენენ. სახე-შეცდომილი, შემერთალი ახალ-გაზრდები, ზოგი „დეზერტირები“ ჩვენთან მოდიან და დარცხვენით ისმენენ საუბარს, შეცდომას აღიარებენ, დახმარებას ადგვიტოვებენ.

ღამე კორნოპოლის მხრიდან ცნობები მივიღეთ, რომ ბრძოლა იყო. ვადამალა რამოდენიმე სახლი. ჯარი მშვიდობიანად შევიდა კორნოპოლში. „აჯანყებულნი“ პურ მართლი შეეგებნენ. საქართველოს რესპუბლიკის ჯარებს მორჩილებას უცხადებენ. იარაღს აბარებენ. ყველა მოთხოვნისდასრულებას აცხადებენ. მითითება დღე მდინარეში, ხალხი მიმდინარე ამბებს ეცნობა. „ბანდები“ გარბიან.

23 ივლისი. დღემ მიიღო მხარეში სიწყნარო ჩაიარა. არსათ სამხედრო მოქმედება არ განახლებულა. სოფლებში მუშაობა დაიწყო. გაქცეულები ბრუნდებიან, დახმარებულები ბევრი აბარებდა. იარაღის აყრა გაგრძელდა. კორნოპოლიდან დაბრუნდა ნაწილი ჯარისა. პირველიდან მოვიდა ქართველ-ოსთა დელეგაციის მითხვევის დარჩენილი ნივთები. ჯარის უფროსმა კაპ. იშენელმა დელეგაციას გადასცა კატეგორიული წინადადება და გაიტყუებია.

სიკვდილს პირში ჩავარდნილი ტყვეები და შემთხვევით გადარჩენილი ჩვენი და დამარტობის იწყებდა. ისინი დალოენობისათვის ერთად ჩაიხურულსა ცივიცილიდნენ. ერთმა ტყვემ ან. შალ. მიტინგის შემდეგ მოგვიტოვა; ჩვენ შეშინებული ვიყავით. ცუდად ვიწყვიტეთ ქართველობა. არა ერთხელ ვაჩვენებდნენ ჩვენი დანაცუა, მაგრამ ოსებმა გადაგვიარჩინეს.

ქართველები სსტკით იქცევით, ოსები რაღაცას აზარაობს უწყვეტ. ხვალს დიდ დღე ვიკრებენ. ჯარის, გვიანდელი იხეთი წარმოდგენა ბევრი, რამოდენიმე პროვოკატორები აგრესიულად მივიტოვეს წინააღმდეგობის სტანდები. დაგვირდნენ უმეტეს შემთხვევაში, რომლებიც დაგვირდნენ, რომ 5,000 პატრონის და სხვა მასალებს ვლადიკავკაიდან მივიღებთ. იქიდანვე ულიან ძალებს, ზარბაზნებს. გლეხებმა ჩვენ გავიგებენ, რომ გვართობა მოდის იმით, რომ დაგვიპყრობენ და შემდეგ თავის ყმობით გამოგვაცხადებენ.

ამისავეს გადმოვიტოვე ცნობები კიდევ ნათლად ადასტურებს იმ აწერს, რომ საჩივრებს ამბები, ოსების მოძრაობა, გლეხთა მფლავრობის დადი კავშირი აქვს ღმერთ-ვლადიკავკაიდან. საქართველო ანარქიით მოკლეს ცენტრებიდან, ბალსივებში „საქართველო გვიანდელი“ ამის ამტკიცებს ნახული, ვაგონილი და ჩვენი ხელში თავმოყრილი „აღოკუსტრები“.

24 ივლისი. დამით კორნოპოლიდან მესამე დღის შემდეგ ჯარი მშვიდობიანად დანარტობდა. კორნოპოლში წასულ გვიარის რაზმის ნაწილის ხელმძღვანელმა მ. მელიძემ აქ შეხვედრა გვიანდელი, მთებში მის სვლის შემდეგ სოფლებში შევიდათ „ბანდები“ ჩვენს მოახლოებისას გარჩენ, შესვლისას დაიწყო რამდენიმე სახლი. ხალხი ჯარს წინ გვიგებებოდა და მორჩილებას აცხადებდა. გაიმართა რამოდენიმე კრება იარაღს ყრბაში. ჯარისკაცები განმადან, მთავრობის ყოველ მოთხოვნისდასრულებასთანხმად განაცხადეს. ზოგიერთმა მემამულეებმა ჩვენის მისვლა ისე გვიჩვენა, რომელიც სოფლებში, როგორც „ბალსივები“ ჩვენს შესახებ აგრესიულს ხსენს. ი. მ. მთაწმიდის აღარ ჩამოართმევინა, მაგრამ როცა ჩვენი მიზანი გაიჭრა, განცვივრებული დარჩენ. სოფლებში მფლავრობით ძველბურთა გამოკრებილი ყოფილა, არაფერს არ იკრებდა და დღის და ფულსაც აკრავდნენ. „ბანდების“ განმარტების შემდეგ იძულებულნი გახდნენ ყოფილა, ხალხმა თანდათანობით იწყა მოსვლა სოფლებში. ყანებში მუშაობაც დაიწყო დაიწყებია.

ჩვენი მთელ სამხედრო მოქმედების ასპარეზზე სიწყნარო იყო. პირველიდან მოსულ დელეგაციას უკანასკნელი ვადა მივიტოვე. განაპირა მხარეებში გასულ შივე რაიებს გარდა ჯარი ისვენებდა. ტყვეებიდან ახალ-გაზრდები ახალ-გაზრდები, რომელსაც იარაღი მოჰქონდა საუბარი იმართებოდა. ნაშუადღევს გაიმართა ფორის რაზმის კრება. კრებაზე საჩივრებს კითხვა დაისვა. კრების დასრულებამდე ან. ზ. გურული მოვიდა, რომელსაც რაღაცანაც გახტებულ ვერ ვღებულვით სისტემატურა არ უკანასკნელი. ამბებს შეახებ მოხსენება გააკეთა კრებამ მიიღო შესაფერი დადგენილება.

25 ივლისი. დღის ათი საათიდან სამხედრო მოქმედება დაიწყო. ჩვენი ჯარები არტილერიის დახმარებით პერივოსკენ დიდად, სადღე „აჯანყებულნი“ ცენტრი იყო ბრძოლაში და შეტევა მოკავდა.

ცრი ხასიათი მიიღო, ჯგრაფი და პერევი უწყნარებმა ცეცხლი გაიხიდა. იწყის რამოდენიმე სახლი. ვიწრო ხეობაში, მთებში პერევის ალყა შემოარტყეს. მოწინააღმდეგენი გაბრუნდა. საღამოს ჩვენი ჯარი პერევი შევიდა.

26. ს.

დუშეთის გარის სხობა-ზიდა

26 ივლისი. სოფლის მისახედვით და გვიანდელი ზღუდები იმ თორიკაგან, რომელიც გამოარტყეს ხალხი პროვოკატორებმა—მუშაობა და ჯარისკაცთა ადგილსრულეული კომისიების გამოკაპა სასოფლო კომისია. ამ კომისიამ გააკანონა რამდენიმე პირი სოფლად სამუშაოდ, პრადაგანდის გასაწევა. სამუშაოდ, სასოფლო კომისიის ჯერჯერობით მომუშავენი ცოტანი ჰყვნენ... აბა მარტო ივინი რას გაუწყობენ იქ, სადაც ყველაფერი მიგრატულ-მოგვიწეულია და ხალხის გონება ყრამბლა გადაბრუნებული. ჩვენ დუშეთის მხარეში გაგვანებდნენ. მაგალიტყვევით დახმარებისთვის მიგვიმართა გვიანდელი სოფლის. გვიანდელი იმყოფებოდა ჩვენი მოწინავე მუშები და, ცხადია, მათ დიდი საგულგობრრობა შეუძლიათ.

ერთ-ერთი კრებაზე ჩვენ ვაგუბიარეთ ჩვენი აზრი. ყუბარბა, რომ ამ გზით ორნარიი საქმე გაყვითდება. ერთის მხარით გვიანდელი პროვოკატორებს გასწევენ და მეორეს მხარით გლეხებს ვაფინტობთ გვიანდელისთვის გვიანდელი, მათა ჭიონით ვითომც გვიანდელი იყვენ თავადების შესყვლილი პირნი... გვიანდელის სოფელს ვაგვლით მოვლდა ბოლო უბანში: ზოგის, დაუხარებლად სოფელი გვიანდელს და შეიყვარება... იგი მტრის ხალხით შეტევა და იარაღს უყოფინდა ჩაბარებას.

დუშეთსა და მართლში მხარეები ღამე გააცნო სასოფლო კომისიის მიზანი.

— დუშეთის, გორის, კიათურის, რაქლენის ამბებმა დაგვიყენეს საკითხი სოფლად პარტიულ და დემოკრატიულ მუშაობის საქმიანობისა. ჩვენ ძველადც არ გვიყოფინდა ძალები და ახლა მით უფრო მეტი ხალხის საქმარი, ჩვენი აზრანაგები თოდის ქვეშ იმყოფებოდნენ... სანამ ფიცები ბრძოლა იყო ჩვენი გვიანდელი შეუწყვეტელი იბრძოდნენ. ახლა როცა მინდოდა ბრძოლა—საქმარი დუშეთში მყოფი ამხანაგები, როცა თავის სოფლებში იქნებოდა გვიანდელი სოფლად და იმყოფოდა. ხალხმა უნდა ვიცინოთ თქვენს გინაობა, თქვენს სული, მისწრაფება. იგი თანდათან დიდად ვინცა ხარა და დარწმუნება, რომ თქვენ მათ საკეთილდღეობით იბრძობათ.

ხალხი უნდობლივად, უწყურებს ვარდანიას, ამბობდნენ და როგორებიც უნდა იყვენ ივინი—ხალხს მაინც შიშის მოიცივს ხალხში, როცა ივინი გამოჩნდებიან... ხალხი მუქრობს მართლა თავადებს უფლით ძალა ხელში და მოდის შურის-საძიებლობათ.

ასეთი პირობების შესვლით სოფელს გული უტკდება და იმედი ეკარგება დამარტობისა.

გვიანდელმა აინიშნეს უკადრის საქმიანი მფრინავ რაზმებისა და დაადგინეს დიდი ყურადღება მიექცეს, რომ ამიერიდან აღარ გამოვრდნენ ამის მსგავსი მაგალითები.

სოფლებში მუშაობის შესახებ კიდევ საქმიანი სცენს და შესაძლებლობაც ჩასთვალეს როდესაც გვიანდელით თავისუფლებით იქნებოდა გვიანდელი სოფლად და იმყოფოდა პროვოკატორების ხელმძღვანელებით.

27 ივლისი. სწორედ დუშეთზე ნათქვამი: უიღბლოს ქვე ომართში მოქცევილა... ჯერი იყო და იმ ამბებშიც მოხსენიდა ხალხი, ყველა ობერი მასის სინდელით სარგებლობდა და ამოჰქმედებდა როგორც მომარტობებოდა.

ახლა მათ ამოეკრათ პანაშური, მაგრამ სოფლის მაინც არ ეშველა... სოფელი დამსჯავებია იმ დაცილს, რომელიც მიტოვებულია მინდობრე და ამათ ელის მშველეს... დუშეთის მხარის კომისარიატი უნდა გადაქცეულიყო ამჟღავნობით, რომლისკენაც უნდა იწყებოდა სოფლიური დაქირავდასახიბებულებს... აქ უნდა მოსულიყო ყოველი, ვისი გულიც დაკოდილია მტრის მგესლავით... კომისარიატი თვითი სიტყვა და მტერი ხალხში მალაშით უნდა დასცემოდა ხალხს, რომ დაშუშებოდა პრილობანი, მაგრამ არ მხდებოდა ჩვენ მისი. შეკრება ვიცო, თუ რა დიდი სისციტლუბით შეშინებდას ღმერთი და სოფელი მომუშავენი ღმერთის დესპოტის აგენტებს, რომ დღისდამდე რესპუბლიკის განმარტების და უახლოვედ 18 ვერსით, რამოდენიმე მით შეჩერდნენ, რომ ჩაქვის თავადანაც ჯარი და ძალა მობლობებოდა, ადგილობრივ მცხოვრებლებს დაეჭურებოდა თუ თქვენ ჩვენს არ გადამოუტყობო, მაშინ ჩვენი ძალით დავიპყრობთ მთელ ქობულეთის რაიონს და გვიანდელით. ასეთმა დაუქურებამ დიდი გავლენა

დასლი იქნება, რომელსაც თავი არა ჰქონდა წინააღმდეგობის გაწევისა... მაშინ მთელი მხარა უნდა დაიხაჯოს. მაშ რაღა გვიანდა ამ მცხოვრებთა დახმარება კომიტეტი, ან პროვოკატორები?.. აგ ენებმა იმდენი ქნეს, რომ არა მარტო სოფელი გადაქცეს გვიანდელს, არამედ იმერლებსაც.

ისეა დუშეთის მხარა მოწამული, რომ ყველა მტერი ქვინება.

— იმერლებს უნდათ თქენი დამონება... ჩასახოლდე და დაუფიცე გამოიღო. — მათ მტრულად უყურებენ და გიძინებდნენ დაუძრავი, რომ ისინი სოფელში მებრძობენ არიან დემოკრატიისა და ისეთივე ქართველები არიან, როგორც ქართლ-კახელნი.

ამას წინეთ ს. ნატახტარის რომ ვუხვლავდებოდა, დავინებ ერთი დედაკაცი, რომელიც ფხვნილით მობრუნდა შარა-გზაზე და თან სტროდა. გვითხე: რა ამბავია, დედა, რა გატარებდა-მეთქი.

— რაღა რა ამბავია, შვილო, — მომიგო მანა — იმ გასაწყვეტ იმერლებს მოეყრიათ თავი დუშეთში და ხერტერ ტუხალბს... ჩვენი შვილი ჰყავთ დასაქმირებული და შეშინან არა დამართონ არა.

ჩვენ სოფლებს, სხვათა შორის და პირებშითა ვგვიგებოთ. მე ვთხოვდი მიწათ-მოქმედების სამინისტროს გამოგზავნა რომელიმე ტენიკი იქ ამ გზით უფრო მეტს ნიშნასა და სიყვარულს მიუბოძებდა, ვიდრე პროვოკატორებს მუშაობა.

მეხედავით იმისა, რომ უფრე შედამეზულია და დადილდა-დამარტოლი ძეღუბი მუშისა იხლოვებ მოსვენებას, მაინც მოდიან კრებებზე დასასწრებლად. თუ ბირველ კრებას, რომელიც ამ ერთი კვირის წინა გამოართა, ნალები დაესწრო შიშის გამო ახლა მათხლოვებოდა გაგვიცნეს და უფრო მეტის ნიშნობა გვიქვლამიან. ქალებიც ბლომათ მოვიდნენ. პირველად ვხვდებ სოფელი ქალები: ან ასეთი დამარტობებისა.

მცხოვრებთა დაუწყე ლაპარაკი ერთობის დანიშნულებაზე. აღვინებ რომ იგი მოკლედ დროში სკოლებითა და საავადყოფოებით მოხვედნენ საქართველოს, ვაიყვანა გზებმა და არბებს, გამოიჭრის სასოფლო-სამეურნეო მანქანებს, რომელნიც ბევრად გაუადვილებენ მუშაობას. მათ ეს იამათ და სთქვენ: ძალიან გვიწყნაცეს პირველ ყოფილ იარაღებით მუშაობათ. სისხამ დიდდენ ხშირინდობა დიდ მუშაობაზე და ბარბაქს მაინც უნდა გვქვდებოდა.

— სწავლა-განათლებისათა არა არისრა. ყველგან გავყვით, ბაზისაც და სანახავსაც ოლიდ რამე დირსებოდა ჩვენს სოფლებს. — მითხრობა გლეხმა ლადო ლალიაშვილმა.

მართლაც და სწავლისადანა არა არისრა. — ჩვენი ლაპარაკის სანდო დალაშქრობა — იმ დღეს რომ ჩვენმა კომისარმა მხაკომ წავიკეთება წიგნი „ჯორ-შაქარა“ (სოფლ-გალობლისა) მრეჯლი დამე არ მინებია... სულ გული მემღეროდ და წიგნი გაიყვანილ თავადის უსაძიებლობაზე.

— თქენი პირიმიოთ სთქვენს დანარჩენმა გლეხებმა: ყველას თხოვან ის არის მთავრობის გადასცეთ სწავლა მოგვაწოდოს, გავაწიროს და ჩვენისადა ერთხალს დაშველეს და მეტობარს ვერსად ნახავს... მიწის სინდელით, კიდევ იტანდა კაცი და უსწავლებლობა პირდაპირ დამსუფველია აღმინაწიხო.

ჩამოვამყვანი მივიტოვეს, ხალხზე შეეგებებოთ თუ როგორ ამჯობინებდ გლეხებს. მიწის თვითი ადებსა, თუ კობიო საკუთრებდა შექენას, უკანასკნელი არჩილს: მიწაზე ფასიც დადების წინააღმდეგ არა აქვთ რა.

— თუ კი ჩვენსავე საქართველს მოხმარდება მიწის და მფრსული ფული ამას აჯობებს; სიამოვნებით გადავიხდით დასასო.

რუსები კოგულეთი

მოსკალელი ელემენტების შეწყობით „ჩეტნიკებმა“ შეშინეს კოგულეთის ვადლობაზე სოფელ ბინოში. შემდეგ, რაკ სოფელი ბინოში ფხვი მოვიდა იმ უხეშმა ძალმა, ადვილი შექნა პროვოკაციის და სხვა ვეფლი მეთოდებით შეეგებებდა მასამი ბატონობის განმტკიცება. მათ უბრუნებულს ყოველსა ფართოდ მისარგებლეს სარწმუნოებრივი ფანატრობით. ან სწორედ ასეთმა შეგებობებმა და ხალხის სინდელზე მოუშადა ნიადაგი საკუთარი თავისუფლების მოსაძიებლად მანანალი იმპერიალისმის განხორციელებას აჭარავი. აქ გზა ვაგინან ოსმალეთის დესპოტის აგენტებს, რომ დღისდამდე რესპუბლიკის განმარტების და უახლოვედ 18 ვერსით, რამოდენიმე მით შეჩერდნენ, რომ ჩაქვის თავადანაც ჯარი და ძალა მობლობებოდა, ადგილობრივ მცხოვრებლებს დაეჭურებოდა თუ თქვენ ჩვენს არ გადამოუტყობო, მაშინ ჩვენი ძალით დავიპყრობთ მთელ ქობულეთის რაიონს და გვიანდელით. ასეთმა დაუქურებამ დიდი გავლენა

იქონია ხალხზე. ოსმალეებმა რამოდენიმე პირი შეიარაღეს, რომ ხალხს შეგნით წინააღმდეგობის გაწევა ვერ მოეხერხებინა, მალე მიიტანეს ქობულეთში, ერთი იყო ჰახაიდან, მეორე კი სოფელ დაგვიანდელს და შევიდნენ. თუმცა რეგულიარული ჯარი იყო, მაგრამ ძალიან მცირე. როდესაც „ჩეტნიკებმა“ შევიდნენ ქობულეთში მამინვე ქობულეთის უფროსად დანიშნეს ცნობილი მოღალატე მუშაობის მტერი, ყოინი, თანაშემწე ბარბაქ; ამით 13 დღის ეკირათ სოფელი, ქობულეთის მართველობა ხელში. მალე ოსმალეებმა არა რეგულიარული ჯარიც მოვიდა და ჩვენმა ქალაქმა მიიღო ნამდვილი ოსმალური სახე. როდესაც „ჩეტნიკები“ შევიდნენ ქობულეთში მათ თავიანთი სურსათი ხელ არ ჰქონდათ და დაიწყეს სოფლებში მუშაობა და დაიწყეს სოფლებში მუშაობა და დაიწყეს სოფლებში მუშაობა.

სანამ ოსმალეები შევიდნენ, მანამ ჩვენი ხალხი სარწმუნოებრივი ფანატიზმით დაბრმავებული კარგად იხსენებდა მათ, მაგრამ როდესაც შევიდნენ და ჩვენმა ხალხმა თავისი თვითონ ნახა ყველაფერი, მაშინ კი მიიტრქეს ხელი თავზე. მაგრამ გვიან და იყო.

აბათეთის ძველ მწერლებიდან ერთი მწერალი მჭერ ნათქვამი, რომ სახელან-თქმული მჭერის სახელი სოფლს, ვიდრე სუსიო. ან სწორედ ჩვენ ხალხსაც ასე დაეპირათ: ეხლა ჩვენი ხალხი ამბობს, რომ ნეტვე ოსმალეები ჩვენში არ შემოსულყოფი. და ჩვენ მათი სახელი შორიდან კარგად მოგვიხსენებია. ზოგიერთი მართლაც რომ მარტებელია. ხალხი შეიგნეს სინართელ და ბენდერებმა სად ყოველთა, და ისი უფრენელი მასს ამოძრავებდა. გაადვილებს, შეგებებს თავის შეცდომას და მერე ექნება დიდი ლტოლვა საქართველოსთან სამუდამოდ დაახლოვებისა.

დღის ოსმალეთის ბეგები და ალაღარები ქართველ მამადანებებს დაკინვის კოლოთ ეუბნებოდნენ, თქვენ გურჯეთო — სწორედ ესეთი მოპყრობა ჩვენ ხალხს აიძულებს, და ისინი ბოლის შეიგნებენ, რომ მართლა ყოფილან ქართველები და არა თურქები. რამდენიც დრო გადის, იმდენი უფრო მეტი იმედები გვიანდება, ორი გათიშული მისი შეერთებისა.

ამ 15 დღის წინად ოსმალეთის მთავრობის მემამულეებს დაუტოვეს 79 დღის. 245 ს. ჩამოვრთვა 1,118 დღ. 465 კ. ს. ამითში ანა ოლქქანდრეს ასულს ამოლახვარს მხოლოდ 59 დ. 1,170 კ. ს. დადარჩენილი ციციშვილებს, სულ ორივე საზოგადოებამ ჩამოვრთვა მემამულეებს 1603 დ. 858 კ. ს. დეტოვით 222 დღის. 1870 კ. ს. ამითში არიან ისეთი მემამულეები, რომლებმაც ერთ სოფელში მიიღეს თავიანთი ნორმა. 24 ივლისიდან კომისია მუშაობს კებისჯგურის საზოგადოებაში.

თუ მთავრობის გამოგზავნილი კომისია ჩამოართვით მემამულეებს მამული, ბარე ჩვენ მოგვიზომით ჩვენ-ჩვენი ნაწილი, რაკ მოგვიწყებს, თორემ თქვენ თავადებს უზომავთ შვიდ შვიდ დღეს ერთი და ჩვენ როდის მოგვცემთ ჩვენი არ ვიციოთ, და ეს იმის ნიშნავს, რომ რად-გან მათ უზომავთ თქვენ თავადების გამოგზავნილი კომისია ხართო.

აი როცა კომისია მიდის სოფლებში და უნდა საქმე დაიწყოს პირველთ უწყველთ გლეხებმა ნემო-ხსენებული სიტყვებით მიმართოს კომისიას. კომისია, რასაკვირველია, უხსნის რომ ჯერ უნდა გაიგოს მთავრობამ რამდენი მიწეობა ჩამოართმულია, რამდენი მშრომელი გლეხობა თუ მუშა ხელია და სხვადასხვა. მაგრამ უნებღებო იმაშია, რომ დღისდამდენ საღამომდენ რომ ელაპარაკოს ბევრს ვერ შესწავს. მაგ, ხეღერეთის საზოგადოებამ ერთ სოფელი იყო ასეთი შემთხვევა: ორი დღე მოგუნდით ამ სოფელში დოკუმენტის შეწყობის ყოველი მხარე გლეხები, რომ ამ სოფელი უფროსი ხიზანი გლეხები. და-ტექნიკტი აღმოჩნდა და როცა ავტუსინით კანონი ხიზნების შესახებ და წინადადება მივეციოთ, რომ ექვენიზნით ხიზნების მამული გამოგვიყვანეს, რომ მოვიღო სოფელი თითქმის, რომელიც შეიკაცს 1000 დღის. ეს ყველა სახსრებით, როდ-გან ჩვენ ვსარგებლობთ, მაგრამ როცა ავტუსინით, რომ კანონის ძალით ნორმა-ზღედ მერე ჩამოგერთმევით, მეორე დღისთვის დაკუმენტო დაგვიმალეს, აღმდით იმ მოსახრებით, რომ კომისია წავიდა ჩვენ დავიჩრება მამული, მაგრამ შეშინებულ როცა დარწმუნდნენ, რომ კანონის წინაშე პასუხს აებენ იძულებული გახდნენ კომისიის წინადადება მიეღონ და ბოლოს აღიშინდა, რომ სახსრით ყოველი არა მთელი სოფელი არამედ — 90 დესტინანდ. ასეთი ნაკალთები

მანამა გინდა თუ ქრისტიანობა“ პასუხი: „მე მუსულ

სტუმრების მიმდევრად კომისიის მხარეა ხელდება, რადი, რისაკვირდები, ამგვარად მუშაობს. ძლიერ სწორია შემთხვევა, რომ სპორტების ნიადაგზე სოფელი სოფელი ექნებოდა, მეზობელი მეზობელს და სხვა ასეთი მხარეები და სწორად კომისიის და მისი წევრების ისეთი რამეებზე უხეშად მუშაობა, რომელიც თითქმის არც შეადგენს მათ მოვალეობას.

კომისია ხელწერილს ართმევს ზოგიერთ გულელებს, რომ იმ წევრებს, რომლებიც ჩამორთვა შემთხვევებს და სხვადასხვა კომპეტუტების განკარგულებაში გადავიდა, გულელები ვალდებული არიან მისცენ ამივე კომპეტუტების შესაფუძვლის გადასახადი, და რიცხვით მისიამ მიიღო მისთვის მოქმედების სპონსორისგან განკარგულება ერთი მიუთხრამისა და მისი წევრების ისეთი რამეებზე უხეშად მუშაობა, რომელიც თითქმის არც შეადგენს მათ მოვალეობას.

ეს პირობა ადგილობრივ ორგანიზაციებთან შეთანხმებით ვალდებული არიან ჩამორთვები მისცენ გადასაცემ დასამუშავებლად გულელებს ს უღარბებს ნაწილს და აგრეთვე საჭირო რომ, სახალხო ქონების ხალხი კარგად მოექცეს. მაგრამ პირადი დაკვირვებით დაწინაურებული ვარ, რომ პარტიასეთი ხელწერილების ჩამორთვით და დარღვევა სპონსორის არ არის და საჭიროა ვიყავინჯო უფრო არს ჩამორთვული მამულებს მეტი უფროსად მიექცეს. სახალხოებში ამ ხელწერილს მოსალოდლო სარწყავ მამულებში კარგად არს და უწყვეტი ნაწილები, მაგრამ საშუალოდ გულეობა მადლიერი მოსავლის.

ი. ბოლქვაძე.

ჯარიმისათვის ნაჩილაბი

მე 4-ზე პოლიცის 1-ლი პარტიის ჯარიმისაკენი ვიყოფებით ლეჩხუმის ფრონტიზე. მოქმედება დაიწყო ჩვენმა ჯარმა 23 ივლისიდან და კარგ შედეგებს მიიღო. ბრძოლები მალე გადავიდა არტილერიის დახმარებით და ძლიერ მოსილად დავამთავრებთ ჩვენ მოქმედებას. სულიერი განწყობილება ჯარში საუცხოვროა, დისციპლინა მშვენივრად არის დაცული. ჯარისკაცები უფროსს, პოლკ ინსპექტორს, კარგად უტყევიან და ამბობენ, რომ საღებო ჩვენ გვხვავს ჩვენი პოლკონიკი იქ გამარჯვებაც ჩვენსკენ იქნება. ჯარისკაცები, როგორც ჯაჭვის რკინის რგოლები, ისეთი ერთსულიანობით არიან გაერთიანოლი და ამიტომ გამარჯვებაც მუდამ ჩვენსკენ იქნება.

ჯარიმისათვის სილიბისტრა ლომაძე.

უმორჩილსათ ვთხოვთ ამ პარტიას წერილს ალგო დაუთმოთ თქვენს გაზეთში. ბათუმის დაცემის წინა თვეში მიხედვის საცხოვრო ბატარეის ჯარის კაცებმა მე 3 მე როტაში დავაარსეთ სამკითხველო, რომლის განგებთ სხვა ორ პიროვნებასთან ერთად მეც ყოყავე არჩეული დავა ბათუმში და სამკითხველოების საარსებოთ ამხანაგებში მოგროვილი ფული 130 მან. და 32 კაპ. ყოველ გაწეულ ხარჯების გარდა დამრჩა მე; იძულებული ვიყავი ეს ფული გადაეცემა რაიმე საკულტურო დაწესებულებისათვის ეხლა ვაცდებ ყველა ამ როტაში მყოფ ამხანაგების საყურადღებოთ, რომ ეს ფული, ერთ გამგებანს წევრთან შეთანხმებით გადაეცემა ახლად შემდგარ ჯავშინის ბატარებელ № 2 ის კომანდის, რომ მოახპროთ თავიანთ ჯავშინსზე გახსნლ სამკითხველოს და ხელი შეუწყონ მათში განვითარებას.

ვთხოვ ყველა ამ ამხანაგებს, რომლებმაც ნდობა გამოიქცადეს, თავის დროს ზემო აღნიშნულ როტაში, იქონიონ ეს შედეგდობაში. ჯავშინიანი ბატარებელი № 4. ჯარისკაცი დათიკო გოგუაძე.

ს. დემ. პარტიანი

თუფილის. 24 ივლისს შეიღდა ნესამე რაიონის შეერთებული კრება. დასწრო 400 წევრი. დღს წესრიგში შემდგომი კითხვები იყო: 1) კოლექტივის ხელშეკრებით არჩევ; 2) მიხინება კოლექტივის შემთხვევაში; 3) მოხსენება კოლექტივის ანგარიშებზე; 4) გამოჩინება ზოგიერთი წევრებისა და 5) მიხსენება მომხრეებზე. კრებამ პარტიულად მოისმინა მოხსენება კოლექტივის შემთხვევის შესახებ. მოხსენებმა გააკეთა ახს. ვ. კალანდანი, რომელიც მოკლეთ განუმარტა კრებას ექვსი თვის შემთხვევა კოლექტივისა. კოლექტივის ანგარიშების შესახებ მოხსენებამ ავე ვეს ახს. ა. თუმანიანი. მან განაცხა კოლექტივის ანგარიშები კრებას, რომელშიც მიიღო და დადასტურა ის. იმერა ახალი კოლექტივი შემდგომი პირობისთვის. ს. შულაძე, ვ. ჯვარცხელი, ნ. გოგორაშვილი, ე. ლორია,

ა. თუმანიანი, ვ. კალანდანი, ა. ვაშკაძე, ვ. გვარამია, მ. ბანძია, რ. შულაძე, მ. ყაზარაძე, ა. მეგრებიანი, მ. ჩალიძაძე, ა. ლიტვინოვი, ივ. ცუპაია, დივანოვი, კ. აბიჯანოვი, ა. მარკარიანი. კოლექტივის წევრების კანდიდატები: ახვლედიანი, ს. პაიჭიაძე, ივ. ნადარევილი, გ. აბახაძე, ს. ჯღერტი; თვითნებური მხარეების წევრები: ახს. ვარლამ კალანდანი, ე. ბარბაქაძე, ივ. ნადარევილი; კანდატობით: ა. მარკარიანი; სარეზოვო კომისიის წევრები: ნ. იმინაშვილი, ა. რაბინაძე, ნ. ევაიკოვი. წინადრულ კრებაზე აღნიშნული იყო კომისია, რომელსაც ევალებოდა პარტიიდან არა სანიმულო პირების გამოორცხვა, მაგრამ ჯერ ჯეროვნად კომისიის ეს საქმე ხარულს ვერ მოუყვანა. კრებამ ისევ დაავალა ძველ კომისიას ამ მხრივ, რაც შეიძლება, ენერგიულად იმოქმედოს და გადასცეს დადგენილება ახალ კოლექტივის. მომხრეები მოხსენებამ აკეთებს ვ. კალანდანი, კრებამ ერთხანითილი შემდეგი რეზოლუცია: „უწინებით მოვარგობს: ნაბიჯებს, რომელიც მიზნობრივად რეგულირების მონაპოვითა შედარებითებას, შეეძინათ ძლიერი ორგანიზაცია და განემტკიცოს ხალხის პოლიტიკური ბატონობა“.

ბ. ლორთქიფანიძე.

პროპინცია

ძოღალის რაიონი (ჯავთი). ეს რაიონი 15 სოფლიდან შედგება. ბუნება მდარადი და ლამაზია. სახანგ სათესი ადგილები ბოლომდე არის. მოსავალი გასულ წელსაც საშუალო ყოფილა, ხოლო წელს ყველა ამბობს, ორი წლის საყოფი მოვიდა. პური უკვე მოიმაგა და იღებება, მაგრამ ფასი მაინც დიდია, აქაური გლეხობა, გარდა მცირე გამოწავლისა კარგად სტეპობს.

მიწის საკითხი სოფლის თავიანთურად უკვე გადაწყვიტა, აუღია და ხელს დებით დაუტანია მიწა უმეტესად შექმნილ გლეხებს. ამ შემთხვევით სოფელი გლეხობა, აქაური არ დაუტანია. და როცა იმინაშვილი კომისია შეიქმნა 15 დსეტნა მიწის უზომავს, ხალხ ამბობს, მთავრობის კომისია თავადებს მიწას უფროდ. სო. კომისიის თავადების მიწები უკვე მიუღია. დარჩენილი მს. ს. ს. 8-10 მეტრულ გლეხის მიწა. გლეხებიდან მიწების მღებთ უფრო ძველი; ვიდრე თავადებისგან. ეს უყარსკენილი შექმნილ არა სწინან გლეხების შიშის გამო. მთელ რაიონში ორივე სოფლა და იქვე არაიან წევრებს. თითქმის, წინასაცავ სამკითხველები არ არის, გაზეთებს ვერ ნახათ წერა კითხვის მცოდნე კოტა.

ამ ხშირად ვაიგონებ ლაპარაკს სოფ. ფხოველის ნავთის შესახებ. საქმე იმაშია, რომ ამ სოფელში რამდენიმე წლის წინად მოუწმინეთი ნავთი, ომის სიძველეს შეიქმნა იქ რომელიც კომისიის წარმომადგენლები, დაუწყათ მუშაობა, ამოთხრობთ კებთ, გაუქურებთ მათი მოწყობისთვის, ასი ათასობით ფული დაუბარებდნენ. მაგრამ ომს მოუწყურია და ყველაფერი მიუტოვებიათ. კებში თურმე მუშაობი ეხლა ბოლომდე არის. არ იქნება ცული, მთავრობა მოაქცივდეს ამას ყურადღებას და გამოავლინდეს მცოდნე პირებს.

მთელი ეს რაიონი სარგებლობს პლანტაციის კავითი. მოგზაურები აქ მეტრად ვიდრე ზოგ სადგურებზე. ამავე დროს პლანტაციებზე ხალხს უხდება მტარებლის ცდა მისეს და წვიში. შევლია ის ამ პლანტაზე სტეპობში; მაგრამ კიდევ უარესია ზამთარში. კარგი ქენება რკინის გზა, ან თვითონ ხალხი, რაიმე თავშესაფარს გააკეთებდეს პლანტაციებზე.

სოფ. გორსა-ბაგრაშვილი (გურია). ივლისის 21-ს დღითი ადგილობრივ დარბაზში გაიმართა წარმოდგენა. წარმოდგენა ვერ ჩატარდა კარგად, არავითარი წესრიგი არ არსებობდა და ხალხი უკმაყოფილო დარჩა.

წარმოდგენა თუ იმართება პროვინციის, მისი შემოსავალი უნდა მოხმარდეს სერობის საქმეს; სოფლის რომელიმე კულტურულ დაწესებულებას, მათ უმეტეს, რომ ჩვენში ასეთი დაწესებულებები შექმნა დარბაზი ნივთიერად და ჯერ კერძო პირების ხელში გადავიდა. ამ მოვლენას საჭიროა ყურადღება მიექციონ ჩვენი სოფლის სტენის მოყვარებები; დასდენ კარგი წარმოდგენები, წესრიგით და სინდისიერად ჩატარონ ის ხალხისავე საკეთილდღეობით.

ელისაბედიშვილი.

სოფ. ლილიქოვი (თვ. მარბა). სოფ. ლილიქოვი 12 ვერსითაა ტფილსზე დაშორებული; დასახლებულია, ქართველებით, სომხებით და ოსებითაც. სულ 160 კოლია და აქეთ ურთიერთ შორს სპირტი განწყობილება, სულ ყველანი ქართულად ლაპარაკობენ. ეს სოფელი პავიისა და წყლის სისლად განთქმული თვითნებური მხარეების სხვადასხვა შუამდგომლობით და სწავლის თემისა შექმნილია მათთვის, ერთხანით დადგინეს არჩევანი მომდარეობა და ხმა მიუცათ ს. დიპლოკრატების კანდიდატებისთვის, როგორც მათთვის ცნობილი რ. გ. რულია მოამაგე პარტიისთვის, მაგრამ საწყობაროდ მტკიცებით აღწერის სი-

ბი ილარ აღმოჩნდა და უიმისოდ კი მოწინააღმდეგე მხარე პარტიისტი განაცხადა, თან დაიშორა: „სულ ერთია გავასანჯერებ და ჩავშლით“; ამ მიზეზით არჩევანი მომავალ კვირისათვის გადაიწია, მანამდე კომისია მწერლის და დიდების დახმარებით სრულ ხის მიმცემთა სიას შეადგენს და მ. შინ კი საპარტიო ტო არავის არაფერი ექნება, თუცა სიის შექმნელობაში იმ პარტიისტიანებზე უღრესი წილი. მით უმეტეს მან იცოდა ადრევე თურმე, რომ ძველი სია დაკარგულიყო და ახალი უნდა შემდგარიყო და როგორც ამ სოფლის მუდმივ მტკიცებით შეეძლო ეს საქმე მოეგვინებოდა; შემდგომისთვის მაინც იმედი ასეთ გულცივობას არ გამოაჩენენ და მით სახალხო საქმეს აღარ დაბარებულენ.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.

დახილეთელი.